Št. 64. V Gorici, dne 16. avgusta 1898. Tečaj XXVIII.

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsak **torek** in **petek,** izdaja za **Gorico** opoldne, izdaja za **deželo** pa ob 4. uri popoldne, in stane z **„Gospodarskim Listom“** in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . gld. 6·—
pol leta . . . . . » 3·—
četrt leta . . . . . » 1·50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici štv. 9 v Gorici v «Goriški Tiskarni» A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. **Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.**

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od «Soče» trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1·20.

«Soča» in «Primorec» se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadstr. zadej. — Uredník sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure predpoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo **le upravništvu.**

Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice
se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen «Soče» in «Primorca» še **„Slovansko knjižnico“,** katera izhaja mesečno v snopičih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v «Slov. knjižnici» se računijo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici. »»»» Bog in narod! «««« «Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotić) tiska in zal.

Prvi vseslovenski shod

krščansko-socijalnih delavcev v Ljubljani.

Vsem slovenskim krščansko-socijalnim delavcem po Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem naznanjamo, da bo v nedeljo, dne 18. septembra t. l. v Ljubljani **prvi veliki vseslovenski shod krščansko-socijalnih delavcev.**

Kaj nas nagiba, da sklicujemo tak shod?

Letos praznuje naš ljubljeni vladar svojo petdesetletnico. Ko se vse veseli njegovega slavja, ne smejo zaostati slovenski delavci. Hvala Bogu! velikanska večina njihova si je še ohranila zavest dolžnosti, ki jih ima do svojega cesarja, zavest hvaležnosti do njega, ki je porušil ovire delavskim organizacijam, ki je v skrbi za delavsko varstvo in zavarovanje vstvaril že mnogo koristnih zakonov, ki je zadnji čas tudi v političnem življenju dal mesto delavskemu stanu. Zato bodi njegovega blagonosnega dela spominu v prvi vrsti posvečen naš shod, — dokaz naše sinovske udanosti in ljubezni.

Vseslovenski shod sklicujemo, ker je sedaj bolj kot kedaj treba, da javno nastopamo proti pogubnemu internacijonalstvu, ki se iz tujine zanaša med naše delavce, in da veličastno pokažemo, da v obrambi narodnih pravic stoji slovenski krščanski delavec vedno v prvih vrstah.

A še drugih razlogov imamo dovolj. Žalostni, obupni prizori na vseh straneh! Kdo z žalostjo ne opazuje, kako naglo propadajo slovenski delavski stanovi sploh? Komu pač niso znane žalostne razmere slovenskega delavstva? Kako vsej tej nesreči pomagati? Premišljujmo, posvetujmo se, delajmo najprej sami, in Bog bo blagoslovil naše misli in delo. To je gotovo: če bomo mi storili vse, kar zahteva od nas krščanska pravičnost pa krščanska ljubezen, bo tudi Bog storil vse, česar nam je treba.

Za taka posvetovanja so potrebni shodi. In zato sklicujemo letos prvi vseslovenski shod krščansko-socijalnih delavcev. Sobratje! Pridi na shod vsak, kdor le more! Na tem shodu se bomo ozrli po svetu ter si ogledali, kako si drugod pomagajo delavci, v prvi vrsti krščansko-socijalni delavci, potem pa hočemo preudariti, kako si hočemo mi, vsi slovenski krščansko socijalni delavci, skupno pomagati.

Sobratje! Dosedaj smo napravljali le vsak v svojem ožjem kraju delavske shode, sedaj nas je pa že toliko povsod, kjer prebivajo Slovenci, da lahko napravimo velik, veličasten vseslovenski delavski shod. Na tem shodu si hočemo znova utrditi svoje prepričanje, znova se naudušiti za misel krščansko-socijalno.

Ob jednem se bo tisti dan **blagoslovila naša zastava,** zastava slovenskega krščansko-socijalnega delavstva, zastava vse slovenske krščansko-socijalne organizacije. Ta zastava bo zanaprej vidna vez, ki nas bo vezala in nas vodila v našem težkem boju!

Ker pa bo zastava skupna last vse slovenske krščansko-socijalne organizacije, zato vabimo ob jednem vsa slovenska društva te organizacije in sploh vse prijatelje slovenskega krščansko-socijalnega delavstva: pridite k slavnosti blagoslovljenja naše zastave!

Trdno smo prepričani, da s tem dnevom naredimo velik, važen korak naprej proti cilju, ki nam ga je zarisal z neizbrisnimi črkami poglavar naše svete cerkve, papež Leon XIII., v blagor in čast slovenskih delavcev.

Dr. A. Gregorčič, dr. Jan. Ev. Krek,
J. Žičkar, zastopniki V. skupine.

Adam Mickiewicz,

njegovo delovanje in njegova dela.

(Dalje).

Ankvičevi so imeli hčerko Evo-Henriko. Bila je to pobožna, nenavadno izobražena deklica, ki je močno ljubila godbo in pesništvo. Adamovo srce je kopnelo po ljubezni in na Evo je napravil vtis, tako znameniti pesnik globok utis. Evin mati je želela mlada človeka združiti, toda oče se ni mogel sprijazniti z mislijo, da bi on dal hčer revnemu, dasiravno slavnemu pesniku. Mickiewicz je to čutil in videl in radi tega ni prišel snubit Eve, tako, da se je vse razdrlo.

Iz Rima je odrinil v Neapel in potem v Švico. Tu se je spoznal z Zigmundom Krasinskim, ki je bil tudi že znamenit pesnik.

Med tem je izbruhnila v Varšavi ustaja dne 29. novembra 1830. l. in ta novica je začetkom decembra dospela v Rim. Mickiewicza je močno osupnila ta novica, ker ni verjel v uspeh ustaje, toda navzlic temu je želel odriniti na bojišče. Ker pa je bil posodil Garčinskemu denar, ni imel potrebnih sredstev za na pot. To ga je močno jezilo in celo sram ga je bilo.

Končno meseca aprila 1831. odide v Pariz, misleč si, da se mu tam posreči pridobiti Francoze, da bi pomagali ustašem. Od tod je odšel dalje v Veliko Poljsko, hoteč od tam dospeti v tabor narodne vojske. Toda vstavil se je v Šmilovem pri grofu Gorzenskim, ker ni mogel priti čez mejo, katero so Prusi tesno zaprli. Pesnik je moral ostati v Veliki Poljski. Naposled je napočil september 1831. l. Krdela ustašev so bila strta, poljska vojska je odložila orožje ter odšla čez mejo. Začelo se je izseljevanje, čegar pród se je obrnil v Draždane, prestolnico saksonske države. Tam so bili Poljakom naklonjeni, torej je z drugimi vred pohitel tjekaj tudi pesnik Mickiewicz. S tem se končа tretja doba njegovega življenja in njegove pesniške delavnosti.

V. V prognanstvu.

S plamtečo vero v duši je dospel pesnik z izseljniki v Draždane. V narodu je vladala velika žalost in celo obup, da je vsa krvna in denarna žrtev bila zamán, kajti Rusija je potlačila ustajo. Kakor je nekdaj samega sebe, ko je trpel v Kovnu, tolažil v žalosti z molitvijo, tako je navajal sedaj tudi izseljnike, iskati tolažbo pri Bogu in v njegovi pravičnosti.

Ustaši so mu pripovedovali o junaških delih, o vzgledih viteškega junaštva, spominjajočih na velika dela očetov po Kirchholmom, Hocimom, ali Dunajem. To pripovedovanje je napolnilo pesnika z žalostjo, da ni mogel biti tam, kjer se je prelivala kri. Novice o prepirih, o porazu, o surovosti zmagovalcev so ga prevzele z globokim trpljenjem. Tako je bil pesnik otožen in je še tem urneje priganjal sebe in druge k molitvi.

Pisal je mnogo, ker delo je postalo mu zdravilo za žalost. Sam je dejal, da se je posoda poezije razbila nad njegovo glavo. Napisal in naslikal je nekoliko prizorov iz poslednje vojske, namreč „Reduta Ordona“, „Polkovnikova smrt“, „Prenočišče“ in „Pesem vojaka“. Sedaj je napisal v nekolikih tednih III. del Dziadov.

Po napisanju tega dela se pesnik ni mogel vrniti več v domovino, ker ga je tam čakala ječa, ali pa prognanstvo v Sibirijo. Radi tega je ostal na tujem. Pa tudi v Draždanih ni bilo zanj več varno, kajti ruska in pruska vlada sta zahtevali od saksonskega kralja, naj odstrani Poljake iz svoje države ter si celo prizadevali, da bi bil Mickiewicz oddan ruski vladi. Torej ni kazalo druzega, nego zapustiti Saksonsko in v Franciji iskati zavetja.

Slavnemu junaku

ANDREJU bar. ČEHOVINU

povodom odkritja spomenika 14. avg. 1898.

Zložil Radoslav.

1.

Avstrijcem se danes krasnó
Razgrinja na jugu obzorje,
Da vsákdo obrača okó
V slovensko obmejno Primorje,
Katero proslavlja spomín
Odličnega svojega sina,
Ki vzor je vojaških vrlin,
Da čísla ga vsa domovina. —

2.

Branica mu rojstni je kraj,
— Slovenska ga mati rodila, —
Branica, — da branil še kdaj
Bo Avstrijo, — péla mu Vila. —
Že deček si srčno želéi
Časti je in slave junaške —
Kot mož pa visoko popél
Do hrábrosti se je prvaške.

3.

Junak Čehovin, — ti ponos
Slovencev in Avstrije cele —
Kdo tebi je v boju bil kos,
Ko drzno so švigale strele?
Kot lev si se hrabro boril
Za dom in za Avstrijo drago,
Sovraga razkropil, pobil,
Pridobil za zmago si zmago.

4.

Junaštva sijajni dokaz
Podal si tam pri «Montanari»,
Pri «Sommacampagni» poraz
Sovragov, pri «Volti», «Mortari»;
Le tvoj pri «Novari» pogum
Propast je sovragu provzročil,
Ti strah si sovražnih bil trum.
Ti zmago si slavno odločil.

5.

Ko vname srditi se boj,
Vse pada, na levi, na desni,
Približa sovragov se roj —
— Trenotek osodni in resni —
Takrat pa junak Čehovin
Tam z enim le topom se brani —
Sovragom provzroči pogin,
Avstrijcem pa časti ohrani.

6.

Oslavil si svoje imé
Z junaštvom pri mestu: «Livorno»,
Premagal nasprotne vrsté,
Osvojil trdnjavo uporno.
Zato te sam svetli vladar:
«Moj Čehovin ljubi!» — pozdravlja;
In slavni Radecky glavar —
Vsej vojski za vzgled te postavlja.

7.

In kdo ti na strani je stal?
Kdo vodil te v boj je krvavi?
Kdo čuval te, ran varoval?
Kdo peljal te k zmagi in slavi? —
Pogum in pa samozavest,
Na temelju božje pomoči,
Krotila sovražno sta pest
Po tebi tam v vojni vroči. — — —

8.

Tako ti postal si junak,
In ljubljenec cele armade;
Izgled tvoj posnema naj vsak,
Navduši naj stare in mlade.
Junaško podobo krasé
Zasluženi križci, redovi, — - —
Navdušeno tebe slavé
Vsi Avstrije zvesti sinovi.

9.

Slovencem se danes okó
Upira v spomenik Čehovina
In Avstrija kaže z rokó:
Glej mojega vrlega sina! — — —
Zató pa ga danes slavi
Vsa širna okrog očetnjava —,
In glas mogočen doní:
Junaku na veke «Slava»!

DOPISI.

Iz Št. Andreža. — V zadnjem dopisu v cenjeni „Soči“ iz naše vasi nam je naznanjal g. dopisnik, da se je ustanovilo pri nas „Pevsko in bralno društvo“. Pravil je, kako lepo se je vršil ustanovni občni zbor omenjenega društva. Upalo se je tedaj, da vsaj to novo društvo obudi našo vas, kar se do sedaj tudi izpolnjuje. V svoji sredi ima dosti starejših mož, pa tudi mladeničev, kateri redno obiskujejo pevske vaje, da se vadijo v lepem narodnem petju.

Da so ti pevci, v tem pogledu, ker je društvo še mlado, in da se pevci še malo časa vadijo v petju, vrli pevci, je pokazala tudi zadnja veselica, ob enem prva tega društva, pri kateri so peli tudi par težkih skladeb. Vseh pevcev je čez 40, ali še mnogo mladeničev je, kateri v svoji zaslepljenosti, ne samo k društvu ne pristopijo, ampak mu še celo skušajo škoditi in ovirati njegovo delovanje, kakor se je zgodilo pri zadnji veselici, ko so med tem, ko se je igralo na odru, prišli nekateri razgrajači na cesto pred veseličnim prostorom ter upili in zabavljali proti društvu. Če imajo tisti kakšna osebna nasprotstva z udi društva, zakaj pa hočejo ovirati pri veselici javno delovanje društva? Raje naj še oni pristopijo k društvu in vsa osebna nasprotstva naj izginejo! Pa tudi mnogo odličnih mož je še v naši občini, kateri niso še pristopili k društvu, kar bi bilo želeti. Mladim pevcem kličemo, naj le vstrajajo dalje, kakor so vstrajali do zdaj. Izmed njih naj izginejo vsi prepiri in vsi naj bodo kakor eden, ker le v slogi je moč. Društvu pa želimo obilo uspehov.

Odkar so javni plesi odprti po okolici, se pleše vsako nedeljo ali v tej vasi, ali v onej, večkrat pa celo na več krajih. Tudi v Št. Andrežu so sklenili nekateri fantje imeti ples. In res, v nedeljo 31. jul., so naznanjali lepaki po goriških mestnih vogalih, čudno da samo slovenski, kar se prejšnja leta ni zgodilo, da se bode tisti dan plesalo v Št. Andrežu. Tukaj so čutili vsaj nekoliko narodnega ponosa in so pokazali, da oni vabijo samo Slovence in ne laških razgrajačev. Lepaki so bili toraj slovenski, ali v kaki slovenščini so bili pisani?! Danes dne 31. julija veliki ples v Št. Andrezu. Ni bilo toraj pisano, ali je bil ples tisti dan, ali je, ali pa bode. „v Št. Andrežu“, (kakor bi moralo biti pravilno pisano), ni bilo kljukice nad z, pač pa je bila ena nad u. In kaj je krivo taki pisavi? Uzdržitelji plesa niso dali tiskati sami lepakov, ampak godci. In kateri godci? — **Goriški laški godci!!** — Vkljub temu, da je „Soča“ že nekolikokrat opominjala okoličane, naj ne jemljejo laških godcev, so jih Štandrežani vendar najeli. In med uzdržitelji plesa je bilo tudi par udov „Bralnega in pevskega društva“, kateri so imeli priložnost čitati dotični opomin v „Soči“. Toda njim ni bilo zadosti, da so plesali tisti dan. Sklenili so še prihodnjo nedeljo plesati. Šli so toraj k županu in ta jim je — dovolil imeti ples. V nedeljo 7. avgusta so bili spet lepaki po mestu, toda ne samo slovenski, ampak tudi laški. Slovenski pa

so bili: Danes dne 7 august veliki ples v Št Andrezu. Štandrežki fantje kam jadrate? Ali se ne sramujete s takimi oznanili vabiti ljudi k plesu in plesati na „laški takt?!“ Pač žalostno! Videc.

Iz Kambreškega. — Ker bi marsikateremu čitatelju cenjene „Soče“ utegnilo biti neznano, kje se nahaja gori navedeno gorsko selo, naj najprvo povem, da isto stoji nad Kanalom blizu italijanske meje, torej na čisto slovenski zemlji, kjer noben vaščan, ki se ni nekoliko ogledal po obširni zemeljski krogli, ne razume in ne govori drugega jezika kot „kranjski“ —, potem še le preidem k stvari, ki mi je dala povod pisati pričujoče vrstice, katerim prosim nekoliko prostora v vašem listu. — Torej! Dejstvo, ki sem ga doživel in katero hočem tukaj prav na kratko opisati, priča o pretresujoči narodni nezavednosti tukajšnjega prostega ljudstva, osobito pa našega ženstva, ako ima isto priložnost, naučiti se par besed kakega tujega jezika. Iz naše vasi so nekatere ženske tako „srečne“, da so se omožile celo v Trstu; ena izmed teh je prišla letos hladit se v svojo rojstno vas in pripeljala je seboj tudi kopico svojih otrok, kateri so prav čedni ali — čujte in strmite! noben teh otrok ne zna niti ene besedice slovenski! med tem, ko njih mati še pred 15. leti ni znala ne ene trohice italijanščine, v kateri zdaj ščebeta s svojimi otroki. Vprašal sem dotično „mater“, če se sramuje, in zakaj da svoje otroke ni naučila jezika, v katerem je ona sama prosila kruha svojo mater? In vganite, kaj mi je odgovorila? Kaj hočete, moji otroci zmiraj pravijo: „noi no volemo ešer ščavi e no volemo imparar quella lingua“ (mi nočemo biti sužnji in se ne bomo učili tega jezika). Ona pa ne razume, da je v teh besedah njenih otrok že precejšna merica zaničevanja za njo, rojeno Slovenko, in ne pomisli, da jo bodo morebiti otroci preklinjali, ko bo že pod zemljo počivala, zakaj da jih ni naučila tudi slovenskega jezika, ker, kakor upam bo enkrat tudi naš jezik na Primorskem postal pogoj do boljšega kruha.

Ne bi spravljal tega v javnost, ako bi bil gori navedeni slučaj posamezen, ali žalibog temu ni tako; naša dekleta, ki grejo služit v Trst ali v Gorico, se navadno z redkimi izjemami vse kaj hitro in rade poprimejo žvizgajoče italijanščine, bodisi, da mislijo, da je to kdo ve kako imenitno, ali pa da jim to toliko poprej pripomaga do „ljubega“, kar se včasih res zgodi, ali večidel v sramoto in škodo dotične in njenih sorodnikov. Toliko prizadetim v prevdarek.

Iz Pulja, dne 11. avgusta. (V odgovor „Slovenskemu Narodu“.) — Med tem, ko imam tu v Pulju polne roke dela z urejevanjem „Narodne tiskarne“, vlači „Slov. Narod“ po svoji predalih tudi mojo osebo, ker mu ne zadesca robato udrihanje po „Soči“. V štev. od torka pa me skuša onečastiti pred slovenskim svetom z neko pravdo moje „Goriške tiskarne“ v Ljubljani proti tamošnjemu „rodoljubu“, češ, da ta pravda se vodi od moje strani v nemškem jeziku, — in na to sledé „Narodove“ preljubeznive brce moji osebi. — Na „Narodovo“ brcanje ne bom reagoval, saj je splošno priznana surovost in neotesanost sedanjih matadorjev, — ki so se polastili tega prvega narodnega glasila v večno škodo in sramoto prelepemu naslovu; pač pa pojasnim na kratko, kakó je sto — nemško pravdo, da bodo čitatelji videli, komu je v sramoto, kar navaja „Narod“, ali meni ali pa — „beli“ Ljubljani!

Moja „Goriška tiskarna“ pošilja mnogim knjigarjem v komisijelno razprodajo *vse svoje knjige. Vsi ljubljanski nemški in* nemškutarski knjigotržci so vedno redno in pošteno plačevali prodane knjige, edino s knjigarjem „Narodne tiskarne“ nisem mogel priti nikdar na čisto; nad pet let mi ni podal računa, marveč me potolažil večkrat s kakim petdesetakom „na račun“. Ali po preteku štirih let sem hotel priti na čisto, kakó je prav za prav z najinimi računi. Toda nad eno leto me je vodil za nos in do računa nisva prišla. Lani v avgustu sem doznal, da je ta rodoljub blizu konkurza. Ker je znašala moja imovina pri njem nad 400 gld., sem ga hotel prisiliti sodnim potom, da mi podá svoj račun. Toda, ko sem iskal odvetnika, ki bi me zastopal, so me na dveh krajih odslovili, češ, da proti temu rodoljubu ne morejo sprejeti mojega zastopništva. Naposled sem vendar našel zavetišča v pisarni odličnega ljubljanskega odvetnika, ko pa njega samega ni bilo doma. Jeden koncipijentov mi je obljubil, da pozove knjigotržca najprej v pisarno, da se reč uredi izvensodnim potom. Ne bom pripovedoval, kakó je isti rodoljub vodil zdaj za nos gospode v tej odvetniški pisarni, rečem le, da so potekali tedni in meseci, ne da bi bil podal račun, med tem pa so ga tudi tuji upniki rubili, drug za drugim.

Meseca novembra sem prejel od svojega odvetnika pismo, da mirnim potom ničesa ne odpravim, da bo treba nastopiti sodno pot, in sicer nujno, češ, da mož stoji v slabi koži itd., toda on da me iz teh in teh razlogov ne more zastopati. In dostavil je še, **da med slovenskimi odvetniki sploh težko dobim odvetnika, ki bi resno nastopil** proti temu velikemu „rodoljubu“ (ki je pustil, da so čifuti prišli pred menoj do plačila!) Svetoval mi je, naj izročim to pravdo kakemu „poštenemu Nemcu“, in sicer da mi ga on preskrbi.... Kaj mi je bilo storiti?! V Ljubljano nisem mogel iti, ker prav takrat sem imel mnogo skrbij s svojo ubogo pokojno soprogo, katero mi je bilo spraviti iz hribov v Gorico in od tu dalje na jug v Lošinj. Pisal sem torej svojemu ljubljanskemu odvetniku, narodnjaku od temena do pete, naj ukrene, kar se mu najbolje zdi, da pridem do svojega denarja. Odvetnik je izročil vso reč — dr. Wurzbachu, ki je potem za me tožil. Jaz se pozneje za to reč nisem več brigal, da niti danes ne vem, kakó je s to pravdo. Jaz nisem videl nobene vloge.

Da je dr. W. tožil nemški, je verjetno; to sem tudi slutil in me je jako jezilo, kar bo lehko umevno vsakomur, kdor pozna mojo dosiednost v takih vprašanjih in moje boje v vseh instancah od l. 1890. naprej za enakopravnost slov. jezika pri sodnijah v Gorici. Ali sem si mogel pomagati *pri takih razmerah ljubljanskih?!* Da je bil torej tožen knjigar „Narodne Tiskarne“ v nemškem jeziku, je resnica, — ali komu je v sramoto, meni ali razdivjani Ljubljani? *O tem naj sodijo* čitatelji sami.

A. Gabršček,
lastnik „Narodne tiskarne“ v Pulju
in „Goriške tiskarne“ v Gorici.

Domače in razne novice.

☛ **Dolžnike pozivamo zadnjič, naj poravnajo svojo dolžnost. Še osem dnij časa jim damo, ako torej ne poravnajo do 20. t. m. jim ustavimo list in jih izročimo odvetniku, kateri potirja dolg.**

Imenovanja. — Poštnimi vežbeniki so imenovani absolvirani srednješolci Anafesto Fabro iz Poreča, Oskar Sollinger iz Trsta in Leonard Lodatti iz Gorice.

— Goriški okrajni glavar g. Al. pl. Bosizio je imenovan pravim dvornim svetnikom.

Premeščenja. — Namestništveni koncipist dr. pl. Musil je premeščen od okrajnega glavarstva v Pazinu v Tolmin, koncipist pri okrajnem glavarstvu v Tolminu Sig. baron Baum pride v Gorico. Dalje je konceptni praktikant dr. pl. Riedl premeščen od tukajšnjega okr. glavarstva v Sežano in konceptni praktikant Aleks. pl. Bosizio od okr. glavarstva v Kopru v Pazin.

Novi mašl sta darovala doslej preč. gg. Grbec Anton v Šmarijah in Črnigoj Hinko v vipavskem Križu.

Preč. g. dr. Gregorčič je odšel včeraj za štirinajst dnij v Kamnik na Kranjsko, kamor naj se mu pošiljajo nujnejša poročila. Društvo „Šolski dom“ bo za ta čas zastopal cesarski svetnik g. Franc Vodopivec, na katerega se je obrniti v društvenih zadevah.

Smrtna kosa. — V sredo v jutro je izdihnil v Gorici po nevarni operaciji v bolnišnici svojo dušo Ernest Hmelak, sin znanega narodnega veleposestnika in trgovca v Lokavcu pri Ajdovščini.

Mladi, komaj 23 let stari Ernest Hmelak je trpel že dlje časa na eksudatu. Oče je poskusil vse, da bi rešil sina smrti; zadnji poskus je bila operacija, kateri pa je sledila — smrt. Danes zjutraj so ga pripeljali iz Gorice v Lokavec, kjer so položili njegove zemske ostanke k večnemu počitku v rodbinsko rakev. Naj v miru počiva!

G. Hmelaku pa izražamo svoje sožalje na nedomestni izgubi.

— 5. t. m. je umrl v Cerknem po dolgotrajni mučni bolezni preč. g. Fr. Sitar, župnik v pokoju. V svoji težavni službi na Bukovem si je nakopal hudo udno bolezen, kateri je končno podlegel. R. i. p.

Laški „ricordi storici“. — Pokojnemu dr. Doljaku židje v „Corrieru“ ne dajo miru. Sedaj, ko mož že spi v zemlji slovenski — kakor so rekali zaničljivo ob negovi smrti — mu očitajo „politiške“ grehe, katere je po njihovem mnenju storil s tem, da je oddajal svoj glas za grofa Coroninija itd. Očitajo mu, da v političkem pogledu pokojni Doljak ni poznal pravičnosti in poštenosti, sklicujoči se pri tem na zgodovino. Tako ravnajo z možem, ki se je trudil pravično in pošteno postopati z obema narodnostima v deželi! Človeka obide stud, ko čita taka grda očitanja o spoštovanja vrednem možu.

Ta dejstva pa tudi jasno kažejo, kako nizko je padla ta laško-čifutska svojat, ki meče kamenje na grob moža samo radi tega, — ker ni trobil v „irredentovsko“-čifutski rog in ker ni stal v vrstah onih slovenožrcev, ki bi nas radi kar čez noč pogoltnili.

Tolike duševne propadlosti kot pri teh ljudeh je pač težko najti še kje drugje.....

Slovenščina na dopustu. — Sedaj je tisti čas, ko hiti iz mesta vèn na deželo vsakdo, kdor le utegne. Tako se vrstijo na dopustu tudi uradniki po raznih c. kr. uradih. In to je baš križ.

Pri nas je tako, da načelniki raznih c. kr. uradov ne znajo slovenski, ali pa le „za silo“. Tako „silo“ smo občutili pri zadnji zaplembi. Niti z daleka nismo pričakovali, da nas g. državni pravdnik zapleni, ako govorimo o „irredenti“, o protiavstrijskem čutu, kateri bi se širil v Primorju med Italijani itd., potem, ko bi se to in to dogodilo. O protiavstrijskem čutu smo imeli lep dokaz še ni davno od tega v Trstu v mestni dvorani. Moj Bog, kaj so že razni nemški in slovanski listi o tem pisali, pa niso bili zaplenjeni! In kako tudi, če se piše v korist v Avstriji, vendar ne more avstrijska cenzura tistih odstavkov zapleniti. Če pa končno še rečemo, da gospodje v namestniški palači v Trstu nam niso naklonjeni, in bi tudi v prihodnje ne bili, kaj smo vendar zagrešili, ko je to tako znano dejstvo, da o njem že vrabci po strehah okoli državnega pravdništva čivkajo.

Vprašajte pa ulice naše Italijane, kje bi bili rajši, ali v Avstriji ali v blaženi Italiji, boste videli, da dobite tak odgovor, kakoršni smo mi že zdavnaj objavili, seveda, ako hočejo govoriti resnico, kar pa ni njihova navada. Najrajše bi priklopili primorske dežele kraljestvu onstran Idrije, kar se kaže baš v tem, da v slavnostnih trenutkih ne čutijo nič za Avstrijo, temveč obide jih mrzlota in nejevolja, dočim dogodke iz Italije na demonstrativen način obhajajo. In vse to trpi naša vlada. Je li to v prilog Avstriji ali v škodo, razsodi čitatelji!.....

Nemalo smo se čudili zaplembi, katero si moremo tolmačiti le tako: Gori smo že povedali, da načelniki raznih uradov ne znajo slovenski, ali pa le „za silo“; namestniki teh so po navadi še le rojeni Slovenci, ki poznajo slovenski jezik. In če gré namestnik na dopust, gre iz dotičnega urada na dopust tudi — slovenščina, vsled česar nastajajo nepotrebne konfuzije. — Kdaj bodo naši uradi preskrbljeni z uradniki, zmožnimi slovenščine, da se v prihodnje ne bodo godile neprilike, katerih nočemo več trpeti!

Dostavek: Zaplenjeni stavki so pisani povsem mirno in vragóve zaplembe more videti v njih le tisti, ki ne razume vsebine. O „irredenti“ je „Soča“ pisala že večkrat, pa ni bila zaplenjena, čeprav vemo, da so razna c. kr. ušesa kaj občutljiva ob slovu: „irredenta“!

Komisija za obrtni davek. — *Da se* udeleže te deželne komisije, so pozvani naslopni gospodje: Finetti de Diego iz Gradišča ob Soči, Miklašič Ivan iz Volč, Lokar Anton iz Ajdovščine, Naglos I. iz Kormina, Bombig I., Kuhačevič pl. Jak., finančni svetnik, Sollinger Ivan, vsi trije iz Gorice, Muha Ant. iz Lokev in Kofol Val. iz Kanala.

Osebna dohodarina. — „Soča“ je jako ostro obsodila delovanje onih „komisij za odmerjenje osebne dohodarine.“ Da je imela povsem prav, dokazuje tudi okrožnica finančnega ministra, ki pravi, da so postopale nezakonito vse one komisije, ki so odmerile komu višje dohodke, nego jih je sam napovedal, in to ne da bi ga bile pozvale na odgovor ali pojasnilo. — Kdorkoli torej ni bi uradno pozvan, da še enkrat dokaže svoje dohodke, a so mu jih odmerili več, — vsakdo je krivično obdačen. In takih je prav veliko! Ker bi minister rad izvedel, ali se je veliko kršil zakon na tak način, je dal reč preiskovati. Da ministru mnogo prikrijejo, je gotovo. Zategadel bi ne bilo napačno, ako bi posamičniki naznanili svoje slučaje naravnost na ministerstvo.

Po plesu v Pevmi. — Nekdo nam piše: „Slišal sem nekaj Furlanov, ki so se pogovarjali o plesu v Pevmi. Med drugim so se tudi čudili, kako da dovolijo v Pevmi plesati brez „ruskih“ zastav, češ Pevma je slovenska in za to tičejo plesu tam „ruske“ zastave“.

To naj si zapomnijo vsi tisti, ki so posredno ali neposredno provzročili škandal z goriškimi zastavami! S ponosom in odločnostjo se doseže spoštovanje pri nasprotnikih, s ponehavanjem in omahovanjem pa ne!!

Javni plesi so pogubonosni našemu ljudstvu in za to je zadnji čas, da jih pristojna oblast prepove! Kaj bomo še nadalje gledali pretepe nedeljo za nedeljo? In njih posledice!

Kam pridemo po taki poti dalje! — Oblasti so radi tega tukaj, da zabranjujejo izgrede, ne pa, da dovoljujejo javne plese, pri katerih se sme že naprej računati na — krvave pretepe. — Čudno, čudno ...

Slišali smo, da okrajno glavarstvo prepové sploh javne plese. Skrajni čas!

Židje lažejo. Iz Gorice ima „Piccolo della Sera“ dopis, v katerem laže, da je preč. g. Budin ušel iz Pevme radi škandalov v nedeljo. G. Budin ima čisto vest glede na žalostne posledice plesa v Pevmi; odšel pa je res v ponedeljek v kopališče, kamor je bil že prej namenjen, ni pa odšel iz strahu pred svojimi župljani. Žid je vedno nesramen in izkoristi vsako priliko v svoje namene, ponareječ z lažjo.

Laški godci — tiskarji. — Tiste lepake, ki naznanjajo v tako popačeni slovenščini plese, napravljajo laški godci sami. Na papir si načrta okvire črk ter jih potem zmaže s črno barvo, pa je lepak gotov. Poleg tega, da jih slovenski fantje rede s svojimi groši, se dajo tudi od njih voditi in če rečejo godci da bodo sami napravili lepake, pa se jim udajo fantje. Kako pa te fante laški godci, spoštujejo, se vidi iz tega, da je na lepakih na prvem mestu — laščina in še le na drugem — slovenščina; seveda prva pravilna, druga pa — pokvarjena. Fantje, ki ste prizadeti, ali Vas ni sram?!

Našim županom. — Shod slovenskih županov bo prihodnjo sredo, 17. t. m. Kakor smo čuli, odide primerno število županov na shod, nekateri pa vendar še premišljajo, ali bi šli, ali ne. Za to ponavljamo še enkrat, pa bo shod velike važnosti za župane in torej čim večje število jih pojde na shod, tim impozantnejše bo isti in tim obširneje bo mogoče posvetovati se o naših potrebah. Naloga vsakega župana, posebno še pri nas ob mejah, je velika in odgovornost, katera zadeva župana za občine, ni majhna. Zato pa je treba, da se vsaki župan, kateremu je pri srcu blagor in napredek svoje občine, pobriga za tak shod, kateri bo prirejen nalašč za župane. Torej nič pomišljati več; 16. t. m. v Ljubljano v kolikor večjem številu.

Na županski shod so povabljeni tudi kot gostje vsi slovenski deželni in državni poslanci.

Dne 16. t. m. na predvečer shoda bo ob 8. uri zvečer na vrtu „Nar. Doma“ veselica s petjem, godbo in prižiganjem umetnega ognja.

Torej je potreba našim gg. županom, da odidejo v Ljubljano z vlakom v torek v jutro, t. j. z brzovlakom, ki gre iz Gorice ob 7. uri ter pride v Ljubljano ob 11¼, ali pa s poštnim vlakom, ki gre iz Gorice ob 9¾, v jutro ter pride v Ljubljano ob 2½, popoludne. — Kdor pa ne utegne na nikak način čez dan oditi, naj pa odpotuje zvečer ob 6. uri s poštnim vlakom, kateri dospé v Ljubljano o polunoči.

„Kaj pa je tebe treba bilo?“ — Tega stiha krasne Prešernove „Nezakonske matere“ sem se nehote spomnil, prečitavši dopis iz Št. Petra v predzadnjem „Primorskem listu“. In če tudi sem pozneje ta dopis še večkrat čital, vendar še danes ne vem, kaj je g. dopisnik prav za prav ž njim namerjal. Je li hotel minoli tomboli braniti, ali morebitni prihodnji pot pripravljati? V prvem slučaju bi bil pač moral moj glavni argument zoper št. petersko tombolo, t. j. mojo trditev, da nimajo Št. Peterci za toliko občinstva primernega prostora, pobijati. Prav o tem pa je bil jako pičlobeseden. Dopisnikov stavek: „...da pa nima Št. Peter primernega prostora za narodno slavje, kakor je tombola, to odločno zanikam“ diši preveč po cerkvenem dogmatizovanju, ki je v svetnem življenju le puhlo reklo, ako mu nedostaje dokazov. In teh pogrešam v onem dopisu. Ali pa misli morda g. dopisnik, da je kaj dokazal s predzadnjim odstavkom, kjer piše: „Prostor na trgu pa je po sodbi ogromne večine gospodov, ki so se bili udeležili letošnje tombole, prav primeren, zlasti še zato, ker se more občinstvo konec igre takoj raziti po štirih ulicah na vse štiri vetrove“. Kdo pa so ti gospodje? Menda pač naši razumniki. In teh je bilo pri tomboli več stotin (večinoma iz mesta), in ogromna večina teh stotin je Vam, g. dopisnik, svojo sodbo izrekla? Vam, ki jih morda niti desetine ne poznate, ker imate v službi skoro s samimi kmeti opraviti, in ker v naše gosposke kroge meščanske niti ne zahajate, razen v duhovske? Vidite, kako nepremišljeno govorite, in tako govoričenje naj bode dokazovanje, vredno moža, ki hoče biti „ljudski govornik“! In trditev glede na razhajanje ljudstva iz štirih ulic je tudi jako problematična. Ali je morda g. dopisnik odkazoval prostor v južni ulici onim, ki so prišli od juga, v severni onim, ki so prišli od severa itd.? Jaz sem videl, da ne. Bilo je pač vse mešano, in razcepljenost ljudstva po ulicah je razhajanje še bolj ovirala. — S tem bi bila „dokaza“ g. dopisnika glede na „primerni“ prostor srečno in — prav lehko ovržena. Ker se ni g. dopisnik, mojih dokazov o neprimernosti prostora direktno niti dotikal, sem na to stran pri kraju. Jeden dokaz pa še hočem danes dodati. Križišče štirih ulic imenuje g. dopisnik „trg“.*) Naj bode, dokler so Št. Peterci sami na njem, zbirajoči se k službi božji, ali z ozirom na toliko množico ljudstva, kakor ga prihaja k tomboli, se veljava imena „trg“ jako skrči, tembolj, ker ga nemajhen del pokriva košata lipa, ki je zakrivala vid na oder precejšnjemu delu igravcev. G. dopisnik seveda tudi te neprilike ni zapazil.

Kakor z gorenjimi „gospodi“ bode najbrže tudi z „glasovi iz vipavske doline“. Rojice so le pol ure oddaljene od Št. Petra, in s prih. letom bodo tem „glasovom“ po vipavski železnici Rojice bliže nego Št. Peter.

Neumesten in nepotreben je dopisnikov stavek. „Št. Peterci niso obdržali tombole v Št. Petru niti iz samoljubja niti po zvijači“. Kdo jim je pa to očital? V mojem poročilu niti o tem ni duha ni sluha. Pisal sem kolikor možno delikatno in obzirno. Svoj predlog sem podprl z dokazi o neprilikah, ki niso zavisne od volje Št. Petercev. Izvzeti bi se dal jedino moj vsklik o slabem pivu. G. dopisnik naj nikar ne misli, da sem vse navedel, kar sili nas meščane, da si želimo prih. tombole na Rojicah. O ne! Izognil sem se vsemu, kar bi utegnilo žaliti „Slov. Zvezo“ in njen odbor. Evo nekaj takega, kar g. dopisnik s svojim dopisom išče. Pričetek tombole je bil naznanjen ob 6., ali igranje se je pričelo še le ob 7. uri. Jedno celo uro smo morali čakati, čakati v onih neugodnih razmerah, katerih nočem takrat zopet naštevati. Rečem pa, da je to z ozirom na mestne gospe neka brezobzirnost, ki se ne da dovolj grajati. G. dopisnik ni seveda tega nič občutil, on je sedel tačas lepo doma med

*) Tudi jaz sem ga „zarad lepšega“.

svojimi gosti pri kozarcu kraškega terana. Mi pa smo morali stojé čakati, in letos celo brez godbe. Gosp. dopisnik se najbrže izgovori, da so čakali poznih igravcev. Jaz mu že naprej odgovarjam: Pri taki priliki vsakdo skrbi, da pride za časa, posebno, če je že listke kupil. In čakati se pač more jedno četrtinko ure, ne pa kar celo uro. Ako je slav. odbor hotel čakati, naj bi nam bil vsaj preskrbel primerno zabavo, kakor jo jaz priporočam za prih. leto na Rojicah.

To je jeden. Takih in hujših dokazov imam še poln koš. Jaz sem o stvari dobro poučen. G. dopisnika pa zarad našega narodnega ugleda prosim, naj me več ne izziva. Tudi mu priporočam, naj se jedenkrat neha drgniti ob „Sočo". Ona je glasilo tudi nas mestnih Slovencev, in nje urednik ne more pač metati v koš naših opravičenih želj.

Goriški meščan.

„Naroden" učitelj. — Neverjetno, pa resnično. V Št. V. pri Dornbergu je šel naš obhodnik vprašat učitelja, če naroči ruskoslovenski slovar. Pa, kakšen odgovor je dobil? G. učitelj ga je vprašal: Kaj ste tudi Vi panslavist? Potem pa je rekel osorno po nemški: Schaun's, dass Sie von hier gleich weg gehen!

Dika učiteljev, kaj ne?! — Istinost je pripravljen poročevalec potrditi s prisego.

Hvala lepa, g. učitelj! — Sama zavednost in narodnost!

Ogenj na železnici. — V nedeljo popoludne se je vnel na južni železnici med Tržičem in Fvijem železniški voz z bombažem. Posrečilo se je strojevodji še dospeti z gorečim vozom v Nabrežino, kjer so pogasili brzo ogenj, da ni nastala še večja nesreča. 100 kvintalov bombaža je zgorelo in se pokvarilo pri gašenju.

Za trgovce s sadjem. — Trgovinska zbornica v Hamburgu je na prošnjo tamošnjih kupcev in razpečavateljev južnega sadja se obrnila do tukajšnje trgovinske in obrtne zbornice v zadevi južnega sadja, katero se prodaja na sever. V zadnjem času se namreč množe pritožbe, da se suho sadje, breskve, česnje itd. premalo suše, predno gredo v promet. Po večini gledajo samo na to, da čim preje razpečajo sadje; isto spravijo še mokro v zaboje, sušiti se začne tako rekoč še le kasneje med potjo, pošiljatev zgubi na teži in sadje začne po navadi prehitro gniti. To vse pa se godi radi tega, ker se sadje ne suši s potrebno skrbjó. Zgubo vsled te malomarnosti ima prodajalec in kupec tudi, ker sadje, če ni odposlano v dobrem stanju, zadosti posušeno, se pokvari.

Zato opozarjamo vse prizadete v deželi, da je potrebno v tem pogledu več pazljivosti, ker drugače se lahko pripeti, da se severni kupci obrnejo drugam po tako sadje, n. pr. v Kalifornijo.

V interesu trgovrev s sadjem je torej, da ukrenejo kaj potrebnega, da morejo zadovoljiti svoje odjemalce ter da ne bodo več iz Hamburga prihajale pritožbe! — Pozor!

S čim se nekateri v Gorici bavijo. — Prosimo čitajte! Wohlgeboren Herrn N. Gabršček senior Administration der Soča Zeitung Görz. P. T. Kann nicht umhin, Ihnen mitzutheilen, und bitte Sie dasselbe in die Soča zu drucken: Nachdem ich gegen meine Gewohnheit abends noch ein Paar Viertel echt slowenischen Weines getrunken und dann noch einige deklinationen slowenischer Wörter versuchte, legte ich mich zur Ruhe und schlief ein und hatte einen sonderbaren Traum: Ich befand mich beim Thore eines unübersehbaren Saales, wo sich eine in 2 Parthien getheilte Volksmenge befand. Jene Menschenmenge links war die grössere rechts ein unbedeutende, jedoch alle sprachen slawisch. Eine niedrige Mauer trennte die Menschenmenge voneinander. — Die vordere Abtheilung der linkseitigen Menschenmenge kniete und betete laut oče naš während die weiter hinten stehenden theils murmelten theils aber auf das horchten, was vorgieng. Der linseitige Hintergrund war qualmig so, dass man nur mehr Rauchfiguren wahrnehmen konnte. — Vor der ganzen linkseitigen Menge sass auf einer kleinen Anhöhe eine Frau welche 3 Nummern der Soča Zeitung in der Hand hatte und aus derselben vorlies, wobei sie die Worte nemcih-oga,-om u. s. w. dann taljan ... (alle deklinationen hiervon) deutlich unterstrich. Ungemein grosse Stösse dieser Zeitung lagen am füsse dieses Hugels umher. — Die Arbeit des Vorlesens u. Anstreichens jener Wörter wird hoffentlich noch fortdauern? Die rechtseitige Menschenmenge war fröhlich gestimmt. — Ich glaubte, als ich erwachte, von Fr. Gabršček und ihren Gefährten im Jenseits geträumt zu haben. — Sie ruhe in frieden! Ihr Abnehmer L. S.

Kaj je to? Ali je ta „proizvod" ustvarila kaka laška ali nemška butica?! Toda, naj si je prišlo od koder koli, ono človeče kaže svojo budalost in svojo podlost, katere smo že navajeni pri sinovih raznih „kultur!" Več ne rečemo.

V Branici v nedeljo bo velika slavnost povodom odkritja spomenika Andreju baronu Čehovinu. Kakor smo čuli, bodo tudi vasi v bližini, skozi katere gredo iz Gorice in od drugod počastit slovenskega junaka, v zastavah. Želeti je bilo slovenskih zastav.

Pesem, katero prinašamo v današnjem stevilu v podlistku, smo še posebej natisnili, ter jo bodo razprodajali pri odkritju spomenika, kakor menda tudi življenjepis Čehovinov, kateri je za to slavnost sestavil g. Leban.

Za Čehovinov spomenik so še darovali p. n. gospodje: Št. 641 Dunaj-Gorica 100 gld.; po 5 gld.: občine Bilje, Biljana, Komen, Šempas, Sovodnje in Štanjel, častniki 61. in 67. pešpolka, častniki 12. domobranskega pešpolka, Anton Bolko v Gorici, Mihalj baron Locatelli v Korminu in dr. Henrik Tuma v Gorici; častniki 7. žendarmerijskega zapovedništva v Trstu gld. 4·85; po gld. 2·50: Ivan Pušnik v Sv. Petru pri Celji in Simon Pušnik v Črešnici pri Mariboru; po 2 gld.: občini Tomaj in Lokve, vitez Bujatti v Gradišči, Jakob Caneva, župnik v Romansu in Ivan Mercina, c. kr. učitelj v Gorici; po 1 gld.: Ivan Hausner, trgovec v Gorici, Oton pl. Claricini, c. kr. sod. svetnik v Gradišči, Rudolf baron Farfoglia, c. kr. pristav, Hugo Schwab, c. in kr. podpolkovnik v Pragi, Fran Schegula, vodja kaznilnice v Gradišči, dr. Fran Žigon, profesor bogoslovja v Gorici in Oroslav Mercina, kurat v Gočah; po 50 kr.: Vincencij Tomagnini, kurat v Kobiljglavi. — Ker z dosedanjimi doneski nikakor se niso pokriti vsi stroški, prosi uljudno načelstvo veteranskega društva, da bi se mu blagovolil doposlati še kak prispevek.

Zahvala. — V pokritje stroškov ureditvi prostora okrog spomenika And. bar. Čehovina so nadalje še podarili: Slavno županstvo v Šmarijah pri Ajdovščini 10 gold. in gospod Franc Cibej, c. kr. vodja zemljoknjižnega urada v Ajdovščini 2 gold., za kar se podpisani najtopleje zahvaljuje.

Cerkveno skladovni odbor v Branici.

Iz Gaberja (dne 9. avgusta). — Lanskega leta meseca avgusta je treščilo v zvonik tukaj. cerkve ter napravilo okoli 200 gl. škode, danes pa v šol. poslopje in to med 2. in 3. uro popoldne. Doma je bil g. učitelj, kateri je čital v postelji neko knjigo. V drugi sobi pa ste bili njegovi sestri. Kar trešči v streho nad njim ter beži strela komaj meter od njega in tam se razdeli na dva dela. Eden del beži v izbo, drugi pa v kuhinjo ter okruši nekaj zidu, razbije dvoje stekel, ne poškoduje pa nikogar. Sedaj je v to poslopje treščilo drugikrat. Ali bi ne bilo potrebno, da bi slav. c. k. okraj. šol. svet napravil strelovod?

Iz Prvačine. — Pišejo nam: Dopis s Krasa v 5. štev. „Soče" gledé prvaške godbe, da se je v zadnjem trenutku sodelovanju odpovedala pri veselici v Koprivi, ni resnično. Res je le to: Slavno tamošnje bralno društvo je dne 22. junija pismeno določilo ceno naši godbi, da pride dne 24. julija svirat k slavnosti. Godbi je določilo cene ugajalo, oziroma ugajalo ni nekaj o par litrih vina, kar je godba takoj društvu naznanila z opazko, naj da odgovor. Dne 30. junija je društvo odgovorilo, da se prijateljsko z godbo gledé vina ne skrega. Godba je zopet društvu odpisala, da sprejme pogoje, in društvo naj pošlje zadatje takoj, da se vé, kako zadržati. Društvo je odposlalo zadatje stoprav 14 dni potem, ko ni bila godba več prosta. Godba se je pogodila dne 10. julija v Št. Florjan, misleča, da si je društvo godbo kje drugod omislilo, ker se je samo v pismi izrazilo, da ima na ponudbo cenejo godbo. Toliko resnici na ljubo.

Sv. Križ. — Starašinstvo mestne občine Sv. Križ je sklenilo v seji 31. julija, da pristopi društvu „Šolski dom" kot ustanovnik ter da plača vsoto 100 gld. v letu 1899. To je posnemanja vreden način, na kateri se slavi petdesetletnica presvitlega vladarja. Naj bi sledilo Sv. Križu še mnogo drugih občin in pojedinih rodoljubov.

Z Vipavskega. — Dopisnik pod imenom V., ki sramoti črniško nas, da so tam peli „Lassè pur" — kar je bilo res — je sam prinašal večkrat laški časnik „S.....lo", kjer je bila tudi zgoraj omenjena pesem, in po tistem uzoru so jo tudi peli. Škandal!

Iz Bovca. — Dne 9. t. m. ob 2½ popoldne udarila je strela vrh lesene strehe his. št. 200 v Bovcu se je podrsnila po strehi, raztrgala nekoliko dilj ter padla poleg hiše v zemljo, kjer je naredila 30 cm. široko in precej globoko okroglo jamo. Posebne škode in nesreče ni bilo, vzgalo se ni.

Pri nikaki rodbini ne bi smeli pogrešati najboljših dveh ljudskih in domačih sredstev, namreč: Dr. Rosa balzam za želodec in pražko domače mazilo. Ista se dobita tudi v goriških lekarnah.

Radodarni doneski.

Za „Slogo":

Po društveni položnici: Anton Lazar, župnik Nemškem Rutu gld. 1·50. — Peter Luvin, učitelj in Karol Čigon, vikar v Vojščici vsaki 50 kr. kot udnino za 1898.

Za „Šolski dom":

Prejelo upravništvo: Lloydovo omizje v Ljubljani prvi donesek 25 kron. — Slovensko služabništvo barona Bianchija in drugi v Rubijah, zavedaje se kot Slovenci pri čitanju „Soče" glede plesa v Rubijah, zložili gld. 3·20. — Zamorec pri Francetu Volku v Sovodnjah gld. 2·80. (Isti zamorec se je preselil k gospodu Kodermacu). — Vesela družba na shodu pri Marijinem Celju 5 gld. (5 gld. je izročeno „AlojzeviščU".) — Peter Luvin učitelj iz Vojščice 50 kr. — Zamorec, prišedši iz bolnišnice, požrl v „Goriški tiskarni" gld. 1·50. — Hvaležni gostje pri g. Jos. Kocjančiču na Gradišču nad Ločnikom zložili gld. 2·50. — Na novi maši č. g. Henrika Černigoja na Cesti zbrali gospici Anica Černigoj in Olga Mrevlje po govoru g. Grbca z zamorčevo vsebino vred gld. 17·27½. — Zamorci so požrli: v Čitalnici gld. 2·19½, pri Prinčiču gld. 1·51, pri „Zvezdi" gld. 1·27, pri Fonu v Semeniški ulici gld. 1·23½, pri Attemsu gld. 5·15, pri Fonu na Solkanski cesti gld. 6·10 (med temi: gld. 1.50 poslal g. E. Str., sodni tajnik iz Trsta, R. Rad., kancl. iz Sevnice in L. Pavl., pristav iz Komna). — Zamorec v gostilni „Pri pošti" na Grahovem gld. 6·41. — Skupaj gld. 69·24½.

Društvene vesti.

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga z neomejenim jamstvom naznanja gospodom ravnateljem, da v pondeljek, to je dne 15. t. m., odpade seja vsled praznika. Prihodnja seja bo tedaj še le 22. t. m.

„Bralno društvo" v Vel. Žabljah priredi dne 28. t. m. v proslavo 50-letnice vladanja Njega Veličanstva s svojimi lastnimi močmi veliko veselico s petjem, deklamacijo, govorom, igro, tombolo in plesom. Vspored se kasneje priobči.

Vojaško-veteransko društvo v Kanalu priredi v nedeljo dne 21. t. m. svojo redno letno tombolo. Po tomboli bo navaden ples. Več prihodnjič.

Tamburaški zbor „Rokodelskega bralnega društva" v Tolminu priredi v nedeljo dne 14. t. m. izlet v Bolec, kjer priredi koncert v prostorih gostilne „Pri pošti", g. A. Sorča. Vspored koncertu je sledeči: 1. „Naprej zastava Slave" — koračnica. 2. „Danes tukaj jutri tam" — mazurka. 3. „Domovina moja" — venček čeških narodnih pesni. — 4. „Moj dom" — koračnica. 5. „Valse elegante". 6. „Domovini" — pesen. 7. „Prodana nevesta" koračnica. 8. „Vienac hrvatskih narodnih pesni". 9. „Ljubim Te" — mazurka. 10. Polka doblinska — francoska polka. 11. „Četvorka" — francoska. 12. „Pod slavjanskim barjakom" — koračnica. Vstopnina k koncertu za osebo 30 kr. Po koncertu je ples. K obilni udeležbi vabi uljudno pripravljalni odbor. Radodarnemu preplačilu se ne stavijo meje.

Razgled po svetu.

K položaju. — Ogerska in avstrijska vlada se ne moreta dogovoriti gledé na obnovitev nagodbe. Banffy je odklonil vsaki nagodbeni provizorij sploh in še posebej, če bi se imel tak provizorij ali celo nagodba uveljaviti s § 14. Ministra Banffy in Lukacs sta se — predno sta odšla z Dunaja — dolgo posvetovala z ministrom za vnanje posle, grofom Goluchowskim, kateri je šel 9. t. m. poročat cesarju v Ischl o vprašanju nagodbe z Ogersko. Listi trdé, da odloči v tem pogledu cesar sam in sicer po poročilu Goluchowskega. Časniki dalje pravijo, da avstrijska vlada nima drugega sredstva, obnoviti nagodbo, kakor s premembo volilnega reda za državni zbor.

Če odloči krona z ozirom na nagodbo ali provizorij, utegne nastati ministerska kriza; pal bi ali Thun ali Banffy, kakor bi se krona odločila v prilog temu ali onemu.

Ogerski listi so svoj čas se prav dobro strinjali z obstrukcijonisti, ali sedaj govoré drugače; prav ostro jih napadajo. Uvideli so končno, kam tira obstrukcija našo državo. Ogri so zviti; mislili so pač, da jim bo obstrukcija „nesla", pa so se malce zmotili.

Važna izjava. Češki „Narodni listy" pišejo glede na govor dr. Ferjančiča na učiteljskem shodu v Ljubljani tako:

„Ako bi nam vlada ponudila osnovo češke države pod tem pogojem, da morajo drugi Slovani Avstrije ostati pod nemško hegemonijo, dobila bi odklonitev, slično oni, ki smo jo dali leta 1870. ministru Giskru, ko nam je ponujal samostojno češko kraljestvo, ako prepustimo nemškemu gospodstvu Moravsko in Šlezijo. Naš odgovor bi se glasil: „Nikdar! Ali vsi svobodni, ali pademo vsi!" Naši slovanski bratje se boje, kakor je razvidno iz njih glasil, proganjanja od strani vlade Thunove. Vedo naj, da bodemo mi Čehi stali ž njimi skupno proti vsaki krivicnosti in nezakonitosti. V naši vkupni adresi smo določili tudi nastopni postulat: Nov, novim odnošajem odgovarjajoč in narodne manjšine upoštevajoč volilni red! In pri tem ostanemo!

Bratje Slovenci! V tem pogledu se še ni spregovorila zadnja beseda".

Špansko-ameriška vojna. — Španska vlada je končno sprejala pogoje o miru, kakor so jih narekle Zjedinjene države; dostavila je le, da mora še državni zbor iste odobriti.

Španci izgube Kubo, največji vir španskega bogatstva, Portoriko, jeden ladronski in jeden karolinski otok; za njimi pa gotovo tudi Filipine. Kolonij rima več, zadolžena je do skrajnosti, in kaj more nastati še sedaj v Španiji? Silnemu porazu utegne slediti revolucija. Proti dinastiji se čujejo vedno bolj ostri glasovi in pretendent za španski prestol Don Carlos de Bourbon ima upanje z revolucijo strmoglaviti vladajočo hišo.

Španija se ne more več ganiti, nima ladij, nima orožja, nima denarja, ljudstvo je razburjeno in na sploh pokvarjeno; svoje brodovje je izgubila Španija pri Maniii in pri Santjagu so Amerikanci bežeče španske ladje polovili in uničili brez posebnega boja.

Glede Manile poročajo listi, da je baje dné 31. pr. m. napadlo Amerikance pri Manili kakih 3000 Špancev, ki so bili pa odbiti z velikimi izgubami.

Razgled po slovanskem svetu.

Dobrodelna veselica. — Meseca julija je bil velik del 47 vasij v približnem številu 36 tisoč prebivalcev obstoječe občine Sinj v Dalmaciji od silnega potresa zadet, pri katerem je bilo veliko hiš, cerkva in šolskih poslopij močno poškodovanih.

Kjer je ubogo bratsko nam ljudstvo občine Sinj že tako v silni bedi, ter je po ti katastrofi se hujše prizadeto, potrebuje tem bolj hitre pomoči.

V ta namen se je v Rojanu ustanovil dobrodelni odbor, kateri priredi 14. t. m. v Rojanu z dobrohotnim sodelovanjem Tržaškega pevskega društva „Kolo" in Rojanskega tamburaškega zbora veselico, katere čisti dobiček je namenjen, da se potom visokega namestništva odpravi v podporo bednemu ljudstvu občine Sinj.

Vsaki tudi najmanjši dar se dobrohotno sprejme v Rojanu hiš. št. 6, ter se bode hvaležnostjo skerbelo za objavljenje tih darov v tukajšnjih listih.

Veselica bo obsegala petje, godbo, deklamacije, umeteljne ognje in šaljivo tombolo.

Začetek ob 5. uri popoludne.

Dr. Ivan Tavčar in zadeva Rovšeka proti Jerkiču. — Z ozirom na dopis gosp. dr. Božidara Voduška, koncipijenta pri g. dr. Ivanu Tavčarju v Ljubljani, v katerem trdi med drugim „resnici na ljubo", da ni zahteval g. Rovšek nikoli več nego 200 gld. odškodnine od podpisanega, usojam si objaviti sledeče od g. dr. Tavčarja lastnoročno podpisano pismo:

V Ljubljani, dné 12. maja 1898.

Gospod Anton Jerkič, fotograf v Tolminu. — Moj klijent g. Davorin Rovšek, fotograf v Ljubljani, izročil mi je danes Vašo brzojavko in pa pismo z dné 10. t. m. Gledé na Vašo prošnjo, izraženo v njiju, naznanjam Vam, da je moj klijent pripravljen ustaviti kazensko postopanje proti Vam, a le proti temu, da mu izročite vse ponarejene slike Missijine in pa vse ploče, ki ste je rabili ob ponareji, ter mu plačate 500 gld. (pet sto goldinarjev) odškodnine in povrnete vse sodne stroške. Ploče in slike uničimo. Seveda pa hoče imeti gospod Davorin Rovšek, **predno ustavi tožbo, vse navedeno že v rokah.** Toliko da se veste ravnati.

Dopise v tej zadevi izvolite pošiljati naravnost meni. S spoštovanjem

Dr. Ivan Tavčar l. r.

Na to sem se obrnil pismeno naravnost na Rovšeka, a ta mi odgovori s pismom z dne 23. maja 1898. med drugim:

„Zakaj iščete sedaj raznih zaveznikov, ko mi škodo, katero ste mi vi napravili, sploh tudi z fl. 500 niste v stanu povrniti?..... Dalje se mi ne zdi pošteno od Vas, ko lažete v Vaših pismih na škofa, dr. Lampeta, Hribarja itd. da se Vaših ponarejenih slik še nobena prodala ni — in me slikate na ta način kot žida in oderuha, ko je dokazano, da jih je več prodanih i t. d."

Pripomniti mi je, da je sodnijska preiskava dognala, da se v resnici nobedna istih fotografij ni razprodala. Kakšno škodo je trpel Rovšek in kako je z mano postopal, naj sodi javnost. Jaz pa želim, da bi se naredil konec ti žalostni aferi.

Gorica, dné 10. avgusta 1898.

Anton Jerkič, fotograf.

Dostavek. — Tavčarjev „Božji dar" je trdil v „Slov. Narodu" torej, da Rovšek ni nikoli zahteval več odškodnine nego 200 gld. ter dostavil: ne pa kakor sedaj „Soča" nesramno zavija 500 gld. G. doktor! Kdo zavija „nesramno", Vi ali mi?!

Nesramno je premalo, ne vemo kako naj bi prav imenovali Vašo trditev, ki ne odgovarja resnici, čeprav ste Vi vodili zadevo g. Rovšeka „od nje prvega začetka pa do konca", kakor pišete v „Slov. Nar.!"

G. doktor, tisto nesramnost le spravite Vi ad perpetuam memoriam!

Številke govoré! — Uradni list kronovine Kranjske „Laibacher Zeitung" je prinesel v svoji izdaji z dne 3. avgusta 1898. štev. 174 v inseratnem delu nastopno oznanilo ravnateljstva kranjske hranilnice (Krainische Sparcasse) v Ljubljani. Hranilnično oznanilo: V preteklem mesecu juliju se je pri kranjski hranilnici od 1595 strank vložilo 572.542 gld. 56 kr. in 3030 udeležnikov izplačalo 1,066.212 gld. 31 kr. — V Ljubljani dné 1. avgusta 1898. „Ravnateljstvo kranjske hranilnice". — To oznanilo prijavljamo brez komentarja ter si pridržujemo v jedni prihodnjih številk na kratko očrtati denarni promet, napredovanje ali nazadovanje prvih ljubljanskih denarnih zavodov, namreč mestne hranilnice ljubljanske, ljudske posojilnice in kranjske hranilnice v zadnjih dveh letih.

Shod na Vrhniki na Kranjskem katerega so v nedeljo dne 7. t. m. priredili gg. deželni poslanec Gabrijel Jelovšek in državna poslanca dr. Janez Ev. Krek in Ivan Vencajz, je pozval deželni odbor kranjski, da pride na dan s podukom o mirovnih sodiščih, pa da se odločno izjavi proti krivici, ki se godi slovenskemu jeziku pri nadsodišču v Gradcu ter da se izjavi za ustanovitev nadsodišča v Ljubljani. Čas bi res že bil, da se deželni odbor

kranjski za to izjavi. Da toliko časa molči o tako važni zadevi skoro kaže, da uživa tam še preveč respekta dr. Schaffer.

Glas s Kranjskega.

V Wörishofnu nameravajo tamkajšnji Avstrijci letos rojstni dan našega cesarja, t. j. 18. t. m. praznovati na slovesen način, spominjajoči se o tej priliki petdesetletnice vladanja cesarjevega. Za slavnost so sestavili poseben odbor, v katerem so odlične plemenite osebe. Čisti dohodek, kateri bo slavnost dala, je namenjen v jako lepo svrho; z istim hočejo utemeljiti „ustanovo cesarja Franca Jožefa“ za tamošnje otroško zavetišče. S pomočjo te ustanove bi bilo mogoče pošiljati v Wörishofen iz Avstrije bolne otroke zdravit.

Za ustanovo pa je potreba 5000 mark, svota, katere s slavnostjo samo ni mogoče doseči. — Za to se obrača Slovenec g. I. B. Okič, urednik lista „Kneippblätter“, do dobrodelnih src v Avstriji za prispevke k omenjeni plemeniti ustanovi; posebno se obrača do onih, ki so se kedaj sami zdravili po Kneippovi metodi ter dosegli zdravje zopet. Doneski se imajo pošiljati uredniku Okiču.

V Velikovcu na Koroškem je izdal okrajni glavar prav umesten razglas, s katerim prepoveduje dajati otrokom žgane pijače in skuša omejiti tudi med odraslimi pitje žganja. Ali bi ne bilo za nekatere dele tudi pri nas kaj takega umestno?

V Lvovu je umrl 4. t. m. grško-katoliški nadškof, kardinal Silvester Sembratowicz, katerega so pokopali z velikimi častmi; pogreba se je udeležilo obilo visokih avstrijskih dostojanstvenikov.

Književnost.

Jubilejni spisi. — Družba sv. Cirila in Metoda je izdala te dni knjižico: „Franc Jožef, cesar avstrijski“. Spisal ravnatelj učiteljišča Fr. Hubad“. Spisana je ta knjižica za mladino sploh; posebno bode ugajala bolj odrasli mladini. Vsakemu slovenskemu bralcu pa jo je priporočati zato, ker spozna iz nje popolnoma svojega cesarja. Ima 72 strani. Cena 15 kr., 100 knjižic 12 gld.

Ob jednem je izšla 64 stranij obsegajoča knjižica: „Naš cesar Fran Josip I.“ Spisal prvomestnik družbe sv. Cirila in Metoda Tomo Zupan. Ta knjižica je pa namenjena bolj naši mladeži po ljudskih šolah. Ker so otroci posebno veseli podob, ima na 30 straneh 27 podob. V množini podob je torej gotovo ne prekosi nobena slična slavnostna knjižica, bodisi že spisana v katerem koli jeziku. So pa vse podobice tako izbrano lepe, da jej tudi v tem menda ne bo nobena druga jednaka. Kar naravnost presunljive so nekatere. Tako n. pr. slika, kako vojaški župnik Cic, deli sv. odvezo kranjskemu pešpolku pred bitko pri Kustoci dne 24. junija 1866. leta. Oblika tej slavnostni knjižici je zelo priročna. Ves njen utis je slavnosten, ker je natisnjena vsaka stran v lepem okvirčku in ker je papir zelo fin. Pisatelj Tomo Zupan je hotel že z lepo obliko uplivati na mladino. In to ni mala stvar pri odgoji mladeži. Umerjena je za vse slovenske pokrajine, ker ima razun treh cesarjevih podob slike s Kranjskega, Štajerskega, Koroškega, Goriškega, Tržaškega in iz Istre. Vsak slovenski otrok bo torej v podobah knjižice gledal svojo domačo deželo. Knjižica je razdeljena v 25 poglavij, je zelo pregledna, kar tudi mora biti za mladino. Vsebina njena sega v najnovejšo dobo. Kako je 24. junija t. l. slavila dunajska mladina cesarja, že to pripoveduje. Premišljena je dobro v njej vsaka beseda. Jezik je čist. Cena 15 kr., 100 knjižnic 12 gld. Naročate naj se pa obe pri trgovcu in knjigovezu gosp. Ivanu Bonaču v Ljubljani. ***

Rohseidene Bastkleider Fl. 8·65

bis 42·75 per Stoff z. kompl. Robe — Tussors und Shantungs - Pongees — sowie schwarze, weisse und farbige **Henneberg-Seide** von 45 kr. bis fl. 14·65 per Met. — in den modernsten Geweben Farben und Dessins. **An Private porto- und steuerfrei ins Haus.** Muster umgehend. (3)
Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Splošno je priznano pri želodčnih boleznih kot **najboljše prebavljivo in odvajalno sredstvo**

Gascara Sagrada Malaga vino

iz deželne lekarne **«Pri Mariji pomagaj»** Ph. Mr. **Milan Leustek v Ljubljani.** 1 vel. stekl. gld. 1·20. — Razpošilja se z obratno pošto. 117, 37

Dunajska borza

8. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	„ 60	„
Avstrijska zlata renta	121	„ 65	„
Avstrijska kronska renta 4%	101	„ 25	„
Ogerska zlata renta 4%	120	„ 75	„
Ogerska kronska renta 4%	98	„ 70	„
Avstro-ogerske bančne delnice	906	„ —	„
Kreditne delnice	362	„ 75	„
London vista	120	„ 05	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	„ 80	„
20 mark	11	„ 70	„
20 frankov	9	„ 53	„
Italijanske lire	44	„ 30	„
C. kr. cekini	5	„ 63	„

Dijake

na stanovanje s hrano sprejme slovenska rodbina. — Oglasiti se je pri upravništvu pod štev. 196. 3—1

Javna zahvala.

Na mnogih dokazih presrčnega sočutja za časa mučne bolezni in povodom smrti svoje predrage soproge

Marije

prav srčno zahvaljujem vse one blage osebe, katere so mi v najbridkejših trenotkih bili v tolažbo, dalje zahvaljujem c. kr. poštnega nadoskrbnika blag. gosp. Augschellerja, kakor tudi vse svoje predpostavljence, sorodnike, prijatelje in znance, kateri so mi spremili milo soprogo do hladnega groba, posebno se zahvaljujem za lepi sprejem v Soškanu.

V Gorici, dne 10. avgusta 1898.

Anton Trojanšek,
soprog.

Jurij Mose v Gorici

trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom

v Raštelu št. 7-8

ima bogato preskrbljeno zalogo volnenih, svilnatih in bombažastih snovij za vsaki letni čas ter perila in platna iz samega lana za gospoda in kmeta. Najnovejše moderno blago in perilo za vsaki stan, bodisi duhovnike, učitelje, uradnike itd.

Največja zaloga volnenih ali žimnatih blazin za postelje ter pogrinjal, vsakovrstnih volnenih plaht itd.

Vse blago prodaja po tako nizki ceni, da se ne boji tekmovalcev. 102

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd., vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno črk na perilo. (P. cl.)

Gostilna

prve vrste

na Bledu,

na najpripravnejšem kraju ob cesti ležeča,

z velikim prometom,

se odda

v najem ali na račun.

Pisma pod naslovom **A. B. št. III. Bled** post restante. 192 2—2

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: Francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmerni ceni.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin

73 trgovca v Semeniški ulici št. 1 v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

Svoji k svojim!

Priporočam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele svojo lepo urejeno

brivnico

na Travniku štev. 21, zraven Paternollijeve knjigarne in loterije.

Obljubuje točno in hitro postrežbo, se toplo priporočam udani

68—26 **Anton Pucelj.**

Gostilna J. Peternel

na Bledu.

Podpisani priporočam slavnemu občinstvu svojo gostilno, v kateri se dobiva **izvrstno dolenjsko in istrijansko vino, Koslerjevo marčno pivo, gorka** in **mrzla jedila** in **sobe za prenočišče.**

S spoštovanjem

J. Peternel,
gostilničar.

191 3—2

Dr. Rosa balzam za želodec | Pražko hišno mazilo

290, 26—14

iz lekarne B. FRAGNER-ja V PRAGI

je splošno, že 30 let znano **domače zdravilo,** katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lehko odvaja. Pri rednemu vporabljanju **ojačuje** prebavne organe in jih **drži v pravem toku.**

Velika steklen. 1 gld., mala 50 kr. S pošto 20 kr. več.

je staro, najprej v Pragi uporabljevano hišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistobe ter ublažujoče deluje na vročino in bolečine.

V obrokih po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.

Pozor! Vsi deli zaboja so zaznamovani s zraven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER - ja „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, na voglu Spornerove ulice, potem v Gorici v lekarnah Cristofoletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironcoli.

Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. **Sušilnice** za sadje in zelenjavo. **Škropilnice proti peronospori,** poboljšani sestav Vermorelov. 36 20—7

Mlatilnice, mlini za žito, stiskalnice (preše) **za vino in sadje** različnih sestav. (Te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč kakor hidravlične vodovodne preše).

Slamoreznice jako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice, za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

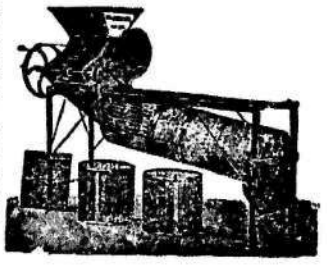

Ig. Heller na Dunaju

II/2 Praterstrasse 49.

Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati! — Zastopniki se iščejo.

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom

v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primeso iz tovarne ARNOLD & GUTMANN z Dunaja. Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

Združene opekarne

Bilje-Bukovica

(pošta Bilje pri Gorici)

imajo **veliko zalogo vsakovrstnega opekarniškega materjala** po sledečih zmernih cenah:

Navadna stavbna opeka št. 2 po 9 gld. tisoč.

Opeka št. 3 in 4 po 8 gl. tisoč.

Strešnike (korce) po 11 gl. tisoč.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

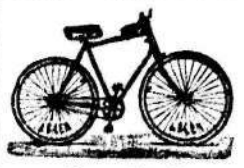

Prodajalnica in **edina mehanična popravljalnica šivalnih strojev.**

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške** in **samokrese.**

C. kr. privilog. krojni aparati.

Edina slov. zaloga dežnikov, solnčnikov in rokavic za dame gospode in uradnike.

M. POVERAJ

krojaški mojster in trgovec v Gorici na Travniku

v hodniku in v I. nadstropju v hiši št. 22.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih oblek, perila, vseh pripravi za obleke **za vsaki letni čas.** — Blago se prodaja tudi na meter

in sieer le v prvem nadstropju.

Sprejemajo se naročila za izdelovanja raznih oblek (jakete, pelerine, haveloke) tudi za dame po najnovejši modi. 14—30

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila in sicer mala v pošiljatvah po 5 kg, po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na debelo.

Sprejmem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — tvrdk in polagam za to kavcijo.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan,
116 (cl.) **v ulici S. Francesco štv. 6.**

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

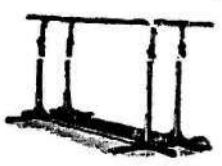

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ-A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših pripoznanih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočujočih spričal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštnine prosto. 80, 52—25

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.